

А кога то убернеме внимание си на баснословны тѣ наши народны пѣсны, на обшырны тѣ приказкы и на съхранены тѣ въ тѣхъ имяна какъ то: Змѣюве и Змѣици, Юди, (на Самскрытъ пзыкѣ *Юда* е равно съ наше *Змѣй*), Вили и Само-Вили, Горски Диви и Само-Диви, Вѣди и Злини, Вѣштици или Вѣштирици, Бродници или бродашти ноштѣж Злотворни духове, Выхрове и Выхрушки и др.; на баганыя та въ коимъ ся спомянуваѣтъ и нѣкои си цѣлы значительны имяна какъ то: *Опуръ*, *Намытъ*, *Нѣжитъ*, *Уроки*, *Збѣйшта*, *Она-ла* и др.; на обшырны тѣ имъ съдържаныя въ кои то ся разяснѣва почти сичко то старо вѣрвание, какъ то н. п. за еднобожие то, отъ приказкѣ тѣж за *Дяда Господя* и за *Златж Бабж*, а за двоебожие то отъ Бѣль Бога или Бѣлю и Бѣлинъ, Чърны Богъ или Чърнило, зли и добри духове и прѣдхранительны тѣ срѣдства, кои то простонародие то употрѣблѣва и до днѣсь противъ тѣхъ, за умиление то или изгонение то имъ, чрѣзь баганыя, кѣденныя и умывание съ нѣкаквы си познаты былкы (трѣвы) и проч., кога то, казваме, убернеме внимание то си съ едно зрѣло разсѣждение връху сички тѣ тыя, видиме дѣйствительно чи то Българско старо вѣройсповѣданіе было твърдѣ развыто и обѣма множество работы, кои то никакъ не принадлежжѣтъ европѣйскому міру.

Подиръ такова едно кратко приглѣдвание, естествено и отъ само себе си ся ражда въпроса: Когы и дѣ ся сж увели и установили тѣй-зи толкова обшырны вѣрваныя въ Българи тѣ? Да ли сж първобытно тѣхно изобрѣтение и измышление или сж ты заѣли отъ другы нѣкои си народы? Ако мѣтнине поглѣдъ си въ латинско то и грѣцко то баснословие, кои то сж познати за най-стары въ Европѣж и за *класичны*, да кажеме тѣй, никакво разрѣшение не находиме на той-зи въпросъ; зашто то тии сж зѣли съвсѣмъ другы направленыя и никакво единство не показваѣтъ съ наши тѣ. Нѣ ако обърнине поглѣда си въ Самскрыты тѣ стары книги, въ Зандскы тѣ, въ записаны тѣ остаткы на Бабылонскы тѣ древности, и въ самы тѣ съхранены въ Хиндиستانъ народны имъ прازیицы и обряды, какъ то сж ты описали учени тѣ пѣтишественици, виждаме едно удивительно единство, кату срѣштаме въ тѣхъ множество сжшты имяна и обряды цѣлы, творимы отъ тѣхъ нѣроды тамъ въ Хиндиستانъ и до днѣсь какъ то и отъ наши тѣ Българи въ Българіѣж! Што то никакво съмнѣние не ни остава чи Българи тѣ сж си ты принесли въ приселение то си отъ Хиндистана въ Европѣж; зашто то *племена та въ приселеныя та си приносятъ и свое то си впройсповѣданіе*, какъ то и *свое то си земеописание*. Нѣ тука ся ражда другы въпросъ: какъ Българи тѣ да задржжѣтъ въ толковѣчно разстояние тѣхъ старовремены вѣрваныя тѣй цѣло и въ удивительно единство и до днѣсь? Отговоръ на той-зи въпросъ за сега е: чи Българи тѣ нѣсж задржжѣли само тыя работы, нѣ и множество